

ЛІТЕРАТУРА

1. Амелькіна В.І., Зайончик В.М. *Технічна творчість учнів – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 224 с.*
2. Зайончик В.М. *Основи творчо-конструкторської діяльності: Методи і організація – К.: Видавничий центр «Академія», 2004. – 168 с.*
3. *Педагогічна книга майстра виробничого навчання: Навч.-метод. посібник / Н.Г. Ничкало, В.О. Зайчук, Н.М. Розенберг та ін.: За ред. Н.Г. Ничкало. – К.: Вища школа, 1994. – С. 189-206.*
4. *Творча особистість, її психологічний портрет, закономірності розвитку та діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://festival21.org/stati-i-publikacii/>*

*Анастасія Власова
(Кропивницький, Україна)*

РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ЯК ОДИН З НАПРЯМКІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ

Проблема міжпредметних зв'язків цікавила педагогів ще в далекому минулому. Ян Амос Коменський виступав за взаємопов'язане вивчення граматики та філософії, філософії та літератури, Джон Локк – історії та географії. Міжпредметні зв'язки у навчанні розглядаються як дидактичний принцип і як умова, захоплюючи цілі і завдання, зміст, методи, засоби і форми навчання різних навчальних предметів. Міжпредметні зв'язки дозволяють вичленувати головні елементи змісту освіти, передбачити розвиток системоутворюючих ідей, понять, загальнонаукових прийомів навчальної діяльності, можливості комплексного застосування знань з різних предметів в трудовій діяльності учнів. Міжпредметні зв'язки впливають на склад і структуру навчальних предметів. Кожен навчальний предмет є джерелом тих чи інших видів міжпредметних зв'язків.

Зв'язок між навчальними предметами є, перш за все, відображенням об'єктивно існуючого зв'язку між окремими науками і зв'язку наук з технікою,

*Матеріали Всеукраїнської студентської конференції
«Перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців технологічної, професійної та
культурологічної освіти»*

з практичною діяльністю людей, він визначає роль досліджуваного предмета в майбутньому житті.

Здійснення міжпредметних зв'язків допомагає формуванню в учнів цілісного уявлення про явища природи і взаємозв'язку між ними і тому робить знання практично більш значущими і застосовними, це допомагає учням ті знання і вміння, які вони придбали при вивченні одних предметів, використовувати при вивченні інших предметів, дає можливість застосовувати їх у конкретних ситуаціях, при розгляді приватних питань, як у навчальній, так і в позаурочній діяльності, у майбутнього виробничого, наукового та суспільного життя випускників [3].

Міжпредметні зв'язки слід розглядати як відображення в навчальному процесі міжнаукових зв'язків, що складають одну з характерних рис сучасного наукового пізнання.

У сучасних умовах виникає необхідність формування в учнів не окремих, а узагальнених умінь, що мають властивість широкого переносу. Такі вміння, будучи сформованими в процесі вивчення будь-якого предмета, потім вільно використовуються учнями при вивченні інших предметів і в практичній діяльності.

У педагогічній літературі є більше 30 визначень категорії «міжпредметні зв'язки», існують найрізноманітніші підходи до їх педагогічної оцінки та різні класифікації. Одним з більш повних визначень є наступне: міжпредметні зв'язки є педагогічна категорія для позначення синтезуючих, інтеграційних відносин між об'єктами, явищами і процесами реальної дійсності, що знайшли своє відображення у змісті, формах і методах навчально-виховного процесу і виконують освітню, розвиваючу і виховну функції в їх обмеженій єдності [5].

Міжпредметні зв'язки характеризуються, перед усім, своєю структурою, а оскільки внутрішня структура предмету є формою, то можна виділити наступні форми, типи та види зв'язків (табл.1).

*Матеріали Всеукраїнської студентської конференції
«Перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців технологічної, професійної та
культуроологічної освіти»*

Міжпредметні зв'язки виконують у навчанні ряд функцій. Методологічна функція виражена в тому, що тільки на їх основі можливе формування в учнів діалектико-матеріалістичних поглядів на природу, сучасних уявлень про її цілісності і розвитку, оскільки міжпредметні зв'язки сприяють відображенню в навчанні методології сучасного природознавства, яке розвивається по лінії інтеграції ідей і методів з позицій системного підходу до пізнання природи [1].

Таблиця 1

Класифікація міжпредметних зв'язків у процесі організації професійного навчання

Форми міжпредметних зв'язків	Типи міжпредметних зв'язків		Види міжпредметних зв'язків
За складом	1) змістові		За фактами, поняттями законами, теоріями, методами наук
	2) операційні		За навичками, уміннями і розумовими операціями, що формуються
	3) методичні		По використанню педагогічних методів і прийомів
	4) організаційні		За формами і способами організації навчально-виховного процесу
За напрямком	1) Односторонні 2) двосторонні 3) багатосторонні		Прямі, зворотні, відновлювальні
За способом взаємодії елементів, що створюють зв'язки (різноманіття варіантів зв'язку)	Фактор часу	хронологічні	1) спадкоємні 2) синхронні 3) перспективні
		хронометричні	1) локальні 2) середньодіючі 3) довготривало діючі

Освітня функція міжпредметних зв'язків полягає в тому, що з їх допомогою викладач професійного навчання формує такі якості знань учнів, як системність, глибина, усвідомленість, гнучкість. Міжпредметні зв'язки виступають як засіб розвитку понять, сприяють засвоєнню зв'язків між ними і загальними поняттями.

*Матеріали Всеукраїнської студентської конференції
«Перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців технологічної, професійної та культурологічної освіти»*

Розвиваюча функція міжпредметних зв'язків визначається їх роллю в розвитку системного і творчого мислення учнів, у формуванні їх пізнавальної активності, самостійності та інтересу до пізнання. Міжпредметні зв'язки допомагають подолати предметну інертність мислення і розширюють кругозір учнів.

Виховна функція міжпредметних зв'язків виражена в їх сприянні всім напрямкам виховання учнів у навчанні. Викладач, спираючись на зв'язки з іншими предметами, реалізує комплексний підхід до виховання.

Конструктивна функція міжпредметних зв'язків полягає в тому, що з їх допомогою викладач удосконалює зміст навчального матеріалу з предмету «Основи конструювання одягу», методи і форми організації навчання. Реалізація міжпредметних зв'язків вимагає спільного планування викладачами професійно-технічних закладів освіти комплексних форм навчальної та позакласної роботи, які передбачають знання ними підручників і програм суміжних предметів.

Використання міжпредметних зв'язків в навчальному закладі професійно-технічної освіти забезпечує цілісність навчального процесу та формує необхідні для професійної діяльності компетентності майбутніх кваліфікованих робітників.

ЛІЕРАТУРА

1. Курлянд З. Н. Педагогіка: навч. посібник / З.Н. Курлянд, Р.І. Хмельюк, Т.Ю. Осіпов. – Харків : Бурун Книга, 2009. – 304 с.
2. Лазарєв М.І. Полісистемне моделювання змісту технологій навчання загально інженерних дисциплін: Монографія / М.І. Лазарєв. – Х.: Вид-во НФАУ, 2003. – 365 с.
3. Методика навчання і методичних досліджень у вищій школі. Науковий посібник / За ред. С.У. Гончаренка, П.М. Олійник. – К.: Вища школа, 2003. – 332 с.
4. Мойсеюк Н. Є. Педагогіка: навч. посібник. – 3-є видання, доповнене. / Мойсеюк Н. Є. – К., 2001. – 608 с.
5. Стрельніков В.Ю. Етапи проектування професійно-орієнтованої дидактичної системи у вищому навчальному

Матеріали Всеукраїнської студентської конференції

«Перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців технологічної, професійної та культурологічної освіти»

закладі // *Наук. вісник Чернівецького ун-ту: Зб. наук. пр. – Вип. 208. Педагогіка і психологія. – Чернівці: Рута, 2004. – 208 с.*

*Олена Дрозд
(Полтава, Україна)*

ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ПРО ОСОБЛИВОСТІ СКЛАДАННЯ КОНФЕКЦІЙНИХ КАРТ

Висока якість одягу залежить, насамперед, від якості використовуваних матеріалів, їх обґрунтованого вибору, чіткого опрацювання моделі і конструкції виробу, технології виготовлення. Якість виготовлення одягу, безсумнівно, залежить і від наявності на швейних підприємствах необхідної сировини і матеріалів, використання тканин модних структур і малюнків, сучасних прикладних і прокладкових матеріалів, фурнітури, правильного поєднання цих матеріалів в пакет виробів.

Конфекціювання матеріалів є важливим і відповідальним етапом в швейному виробництві: від правильного і обґрунтованого вибору матеріалів залежить якість і конкурентоспроможність одягу, стабільність зовнішнього вигляду в процесі експлуатації і легкість догляду за одягом.

Розробляючи модель рекомендується виготовляти з витонченої, м'якої, гнучкої, але в той же час формостійкої костюмної тканини, що є найбільш актуальними в майбутньому сезоні. Акцент робиться на гнучкі, гладкі тканини з красивими яскравими малюнками.

Правильний вибір матеріалів значною мірою визначає якість виробу, його зовнішній вигляд, формостійкість, зносостійкість, трудомісткість виготовлення. З урахуванням перерахованих вимог до жіночого желету, а також напрями моди рекомендується використовувати костюмну тканину. Тканини повинні мати гарний зовнішній вигляд, мати підвищену зносостійкість; міцність фарбування повинна бути стійка до дії тертя, прання тощо [1].

*Матеріали Всеукраїнської студентської конференції
«Перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців технологічної, професійної та
культурологічної освіти»*